

for det Udgangspunkt, ud fra hvilket man skal overveje de personlige Skatter, er stillet i Udsigt en snarlig Fremsættelse paa Rigsdagen af Lovforslag, nemlig hvad angaar de kommunale Grundskatter. Det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen beklagede sig, endogsaa i usædvanlig stærke Ord, over, at Finansministeren i et Cirkulære havde anerkendt Prisnedgangen paa Varelagre ved Beregning af Skat. Det er ganske utvivlsomt — og det føler jeg mig ogsaa ganske forvisset om, at Finansministeren har været paa det rene med —, at dette kan gribe ind i Grundlaget for Paaligningen i Kommunerne paa en Maade, som gør, at man bliver nødt til at tage Hensyn dertil ved Skattens Fordeling, men paa den anden Side, det vil det ærede Medlem sikkert erkende, udtrykker det en Hensyntagen til Erhvervene, som netop paa Grund af Prisfaldet og det Tab, som følger med at skulle udsælge Varelageret til mindskede Priser, er i betydelige Vanskeligheder. Det ærede Medlems Parti har ellers ved mange Lejligheder i det sidste Aar udtalt sin Interesse for disse Erhverv, en Interesse, som dog maaske er af mere platonisk Art, hvad saa meget af det fremkomne giver Anledning til at formode. Jeg bestyrkes deri bl. a. ved den heftige Maade, hvorpaa det ærede Medlem har taget netop denne Sag, og naar man saa i denne Sammenhæng, bl. a. ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Henningsens Side, har udtalt Ønske om, at Regelen maa blive formet saaledes, at Statsskatten ikke fradrages Indkomsten, før Kommuneskatten beregnes, vil jeg dertil sige, at et saadant Forslag har jeg ikke kunnet stille, idet jeg ikke mener det ønskeligt indenfor vor Skattelovgivning i den kommende Tid at knæsette et Princip, Skat af Skatten, som kom til Verden i en Tid, da Behovet var uhyre, og Indkomsterne næsten flød ubegrænset ind i mange Lommer her i Landet. Jeg tror ikke, man skal knæsette det Princip for den kommende Tid, og jeg tror derfor heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Henningsen kan vente sig stort Resultat af at gøre sig til Talsmand for det.

Endelig vil jeg med Hensyn til Ønsket om en Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag om Statstilskud til haardttrængte Kommuner sige, at et saadant Tilskud paa en halv Million Kroner har gennem en Aarrække været ydet, og der er utvivlsomt ikke faa Kommuner, for hvem det Bidrag til deres Udgifters Afholdelse, som derigennem tilflød dem, har været af Betydning. Det er vel ogsaa sandsynligt, at man bør fastholde Tilvejebringelsen af en saadan Bemyndigelse til Støttes Ydelse i den kom-

mende Tid, men jeg tror ikke, det vil være fornødent at sætte det ind paa denne Lov, og det vil vistnok saa meget mindre være Tiden at gøre dette, som det forelagte Aldersrenteforslag maaske vil give Anledning til en noget anden Fordeling af Ydelsen til de gamle paa Landets forskellige Kommuner end den, der hidtil har været fremme, hvad der muligt vil kunne give Anledning, hvor Talen er om Støtte til nødlidende Kommuner, til ogsaa at drage Udgifterne paa dette Omraade ind under Overvejelserne af, efter hvilke Principper denne Støtte skulde ydes. Jeg tror derfor, man bør opsætte at søge Bestemmelser angaaende saadant Statstilskud gennemført lige i Øjeblikket, men i øvrigt vil jeg med det samme gerne, saaledes som jeg har gjort, udtrykke min Sympati for en Fortsættelse af Muligheden af at yde saadanne Tilskud. Det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen har ganske Ret i, at det er Grundlaget, det kommer an paa, og at det, det gælder om, er at faa det saa rationelt som muligt. Jeg ved jo, at adskillige har været og er Tilhængere af den Sandbækske meget, meget udviklede Regel, tror jeg, man kan sige, og der er vel ogsaa Anledning til i Forbindelse med hele dette Spørgsmaal at optage til Undersøgelse, om man ikke kunde tilvejebringe et Forslag til denne Understøttelses Ydelse, som baade var simpelt og ligefremt, og hvis Grundlag var forstaaeligt og rationelt.

**Anden Næstformand (Parkov):** Det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen har Ordet for en kort Bemærkning.

**Jacob Christensen:** Naar den højtærede Indenrigsminister mente, at han ikke kunde fremsætte Forslag om, at man skulde tage Skat af Skatten, maa det jo nærmest være et lille Hib til den højtærede Finansminister, naar han nu kommer med sin Beværtarskat. Idet Beværterne jo i Forvejen har en meget haard Spiritusskat, er jeg ikke utilbøjelig til at mene, at det er Skat af Skatten, der tages dér. Men det kan man altsaa ikke bebrejde den højtærede Indenrigsminister, og jeg haaber ogsaa, at hans Kollega den højtærede Finansminister tager denne lille Bemærkning ad notam. Hvad i øvrigt angaar det Cirkulære, jeg omtalte, vil jeg gerne sige, at hvis man havde handlet paa samme Maade fra Finansministeriets Side, den Gang Opgangstiderne var, at de ogsaa ved Beregningen af deres Indtægter skulde lægge det til, som deres Varelagre var steget i Værdi, havde det været